

INTENCJE MSZY ŚWIĘTEJ

Niedziela 14.02.2021	
	1 Dziękczynna
	2 W Bogu wiadomej intencji
Poniedziałek 15.02.2021	
	1 Dziękczynna
Wtorek 16.02.2021	
Środa 17.02.2021	
	1 Dziękczynna – Zbyszek i Katarzyna za 14 lat małżeństwa z prośbą o Błogosławieństwo Boże na kolejne lata
	2 Dziękczynna – Marek Cackowski z okazji dnia urodzin z prośbą o Błogosławieństwo Boże, zdrowie i Dary Ducha Świętego
Czwartek 18.02.2021	
Piątek 19.02.2021	
Sobota 20.02.2021	
Niedziela 21.02.2021	
	Zbigniew Szlachta 40 r. urodzin o Boże błogosławieństwo i łaskę zdrowia na kolejne lata, aby poprzez małżeństwo i ojcowstwo wzrastał w drodze do świętości

DUSZPASTERSTWO PROWADZĄ KSIĘŻA CHRYSZTUSOWCY
 ks. Stanisław Hajkowski SChr – rektor
 ks. Vadzim Us SChr – asystent

14 High Street; Dublin 8
 Telefon do biura: 087 239 3235
www.kosciol-dublin.pl,
 e-mail: biuro@kosciol-dublin.pl

Szоста Niedziela zwykła

14.02.2021

NIEDZIELNA EWANGELIA (Mk 1,40-45)

Pewnego dnia przyszedł do Jezusa trędowaty i upadając na kolana, prosił Go: „Jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić”. Zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: „Chcę, bądź oczyszczony”. Natychmiast trąd go opuścił i został oczyszczony. Jezus surowo mu przykazał i zaraz go odprawił ze słowami: „Uważaj, nikomu nic nie mów, ale idź, pokaż się kapłanowi i złoż za swe oczyszczenie ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich”. Lecz on po wyjściu zaczął wiele opowiadać i rozgłaszać to, co zaszło, tak że Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał w miejscach pustynnych. A ludzie zewsząd schodzili się do Niego.

KOMENTARZ DO EWANGELII

Historia trędowatego, podobnie jak w pierwszym czytaniu, łączy chorobę ciała z chorobą duszy. Kiedy uświadomimy sobie to połączenie, możemy dostrzec głębię słów i czynów Jezusa wobec chorego na trąd. Nasz Pan bowiem „zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego <>”. Czytając te słowa w kontekście oczyszczenia z grzechu, widzimy, że są one swoistym streszczeniem historii zbawienia, gdzie Bóg zdjęty litością nad ludźmi wyciąga do nas swoją rękę z pomocą i dotyka naszej rzeczywistości we Wcieleniu i przez swoje Słowo oczyszcza nas z grzechu. To jeszcze dobitniej widać w drugiej części dzisiejszej perykopy, ponieważ samo uzdrowienie z trądu w czasach starożytnego Izraela nie pozwalało jeszcze na powrót do życia w społeczności, z której przez chorobę było się wykluczonym. Należało jeszcze pokazać się kapłanowi, który składał ofiarę dla dopełnienia oczyszczenia przed Bogiem. Dopiero wtedy człowiek mógł powrócić do swoich bliskich. Tego dopełnienia oczekiwał także Jezus od mężczyzny, którego uleczył. On jednak nie zrozumiał głębi swego oczyszczenia, ponieważ nie poszedł do Świątyni, lecz chciał oddać chwałę Bogu na swój sposób. To pokrzyżowało niejako plany samego Pana Jezusa, jednak On znalazł rozwiązanie. Nie mogąc wejść do miasta, wyszedł na pustynię, gdzie „ludzie zewsząd schodzili się do Niego”. Tam, gdzie człowiek swoimi pomysłami i nieposłuszeństwem przeszkodził Bogu, tam Bóg znalazł inną drogę dotarcia do człowieka.

Komentarz został przygotowany przez Rafała Mińkowskiego kleryk III roku WMSD

WAŻNE INFORMACJE

W związku z decyzją Rządu Republiki Irlandii nie będzie publicznych Mszy Świętych i Nabożeństw. Kościół będzie otwarty na prywatną modlitwę:
od poniedziałku do piątku od godziny 18:00 do 19:30,
w sobotę od 16:00 do 18:30,
w niedzielę od 9:30 do 12:00 i od 17:00 do 18:30.

Będziemy sprawowali Msze Święte prywatnie. Wszystkie zamówione intencje zostaną odprawione według wyznaczonych dni. Jest możliwość zamawiania intencji na najbliższy czas przez telefon 087 239 3235 lub e-mail biuro@kosciol-dublin.pl. Spowiedź odbywa się w zakrystii w godzinach otwarcia kościoła.

KALENDARZ LITURGICZNY

17 lutego 2021 - Środa Popielcowa

Środa Popielcowa

Środa Popielcowa to szary, zwykły dzień tygodnia. Nie święto, ale jednak wymowny i ważny dzień. Inny niż pozostałe środy. W kościołach w liturgii zaczyna się coś nowego. Milknie podnoszące na duchu Alleluja, nie ma radosnych pieśni, jest poważniej, ciszej, zmienia się nastrój zgromadzeń Ludu Bożego. Powiedział ktoś, że Matka Boża jest mniej uśmiechnięta, a Pan Jezus na krzyżu bardziej cierpiący. Dlaczego? Bo w Kościele zaczyna się Wielki Post, czas rozważania Męki Pana i przygotowania do obchodzenia Paschy. Jednocześnie czas zadumy, refleksji, uświadamiania sobie potrzeby i konieczności pokuty.

Jesteśmy wciągnięci w nurt życia, zajęć, spraw, kłopotów, znoszenia trudności i cierpień i wydaje się nam, że na tym polega życie.

W Środę Popielcową Kościół ukazuje nam nie tylko mądrość popiołu, ale, co najważniejsze, zwraca się do nas z wezwaniem i pozytywnym orędziem: "Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię" (Mk 1, 15). Nawracać się to przyjąć i wcielać w życie Boży plan zbawienia ofiarowany człowiekowi. Zrezygnować z własnego planu życia, a w jego miejsce przyjąć plan Boga. Nie jesteśmy nawróceni, gdy żyjemy według swoich planów i ambicji. Często na Boga patrzymy tak, aby On nam pomagał w realizowaniu własnych celów i ambicji życiowych. Przez nawrócenie mamy stać się nowymi ludźmi, realizującymi nie własny, ale Boży plan. Nawrócenie to oddanie się Bogu, Jego woli. "A wolą Bożą jest uświęcenie wasze" (1 Tes 4, 3).

Matka Teresa z Kalkuty, tak uczyła swoje siostry o oddaniu się Bogu: "Być tam, gdzie On chce, abyście byli. Jeśli wszystko będzie wam nagle zabrane, pogódźcie się z tym. Nie z tym, że jesteście na ulicy, ale, że On chce, abyście tam byli. To różnica. Na tym polega całkowite oddanie. Akceptacja wszystkiego, co On daje i odbiera. Akceptacja z uśmiechem. Akceptacja spotkanych ludzi, pracy, siebie".

Drogę nawrócenia pokazał nam Pan Jezus w Kazaniu na Górze. Jest ono nazywane konstytucją chrześcijaństwa. W Wielkim Poście dobrze jest odczytać go na nowo, przypomnieć sobie błogosławieństwa Jezusa i skonfrontować je z własnym życiem. Egipcjanie w dawnych wiekach, uprawiając ziemię, w jej bruzdy sypali popiół, aby była bardziej urodzajna. Popiół zawiera potas, który wpływa na lepszy wzrost upraw. My też dzisiaj mamy popiół. Kościół go sypie, aby rola naszego serca, życia była urodzajna dla Pana. Aby chrześcijaństwo na nowo w nas zakwitło, by rodziła się nowa wiosna radująca nas i Pana.